

Fred Schuman

Het proletariaat achter het ijzeren gordijn komt in verzet tegen het staatskapitalistisch regiem

Arbeiders, kameraden!

In Oost-Berlijn, in de Russische zône van Duitsland, vinden revolutionaire gebeurtenissen plaats, die het bolsjewisme genoodzaakt hebben het masker te laten vallen. Russische tanks, Russische soldaten en de door de Russen bewapende volkspolitie hebben het vuur geopend op de arbeidersmassa's der voormalige Duitse hoofdstad, die plotseling in openlijk verzet gekomen zijn tegen de mateloze onderdrukking waaraan zij nu acht jaar lang zijn onderworpen.

Twee dingen zijn hiermee duidelijker en scherper dan ooit in het verleden het geval was voor de arbeiders van alle landen aan de dag getreden. Ten eerste: de onverzoenlijke tegenstelling tussen enerzijds het proletariaat en anderzijds de bolsjewistische dictatuur.

Ten tweede: dat de proletarische revolutie niet alleen voor het kapitalisme in West-Europa en de Verenigde Staten, maar ook voor het Russische en Oost-Europese *staatskapitalisme* het enig mogelijke perspectief is. Dit is voor vele andere dingen de grote en historische betekenis van hetgeen thans in Oost-Duitsland gebeurt.

Ontmaskerd bolsjewisme.

„In geldzaken,” verklaarde eens de in een liberaal ministerie opgenomen Duitse bankier Hansemann, „in geldzaken houdt de gemoedelijkheid op”. Hij ontulde met deze woorden een der geheimen van de burgerlijke maatschappij-orde. Het geheim van het bolsjewisme bestaat hierin, dat zijn gemoedelijkheid ophoudt, zodra het zich tegenover de klassenstrijd van de arbeiders ziet gesteld. Dat heeft het bewezen bij het neerslaan van de staking in Petrograd in 1921, bij het smoren van de proletarische opstand van Kroonstad in hetzelfde jaar, dat bewijst het thans opnieuw in Oost-Berlijn, waar de modernste wapenen worden ingezet tegen arbeiders, die zich voor de noodzaak zien geplaatst te strijden voor hun belangen en hun bestaan.

Proletarische heldenmoed.

Met elementair geweld, gehoorzaamend aan krachten, die in tijden van z.g. „rust” onder de oppervlakte der maatschappij verborgen blijven, hebben de dingen in Oost-Berlijn hun loop genomen. En opnieuw bewijst de arbeidersklasse over welke krachten zij beschikt, welke macht zij ontplooiën kan, wanneer zij eenmaal haar boeien slaakt. Ongewapend, met hun blote handen, hebben de loonslaven van het bolsjewisme de

strijd aangeboden tegen de bewapende dienaren van het bolsjewisme, die hen gebukt wilden doen blijven onder hun ondragelijk juk. Zij hebben daarbij niet alleen een schitterend voorbeeld gegeven aan hun klassegenoten in alle landen, maar zij hebben ook het bewijs geleverd, dat de maatschappelijke verhoudingen, die de arbeiders telkens opnieuw tot strijd nopen, op den duur sterker zijn dan de meest volmaakte en meest onbarmhartige dictatuur.

Welk perspectief?

Niemand weet of de gebeurtenissen in Oost-Berlijn, waar kreten als „vrijheid” en „revolutie” voor de somber grijze regeringsgebouwen in de Leipzigerstrasse schalden en de proletarische massa de Stalin-knecht minister Fritz Selbmann uitjouwde en het spreken belette, het begin vormen van een proletarische revolutie. Van een demonstratie der bouwvakarbeiders is de beweging uitgegroeid tot openlijke opstand tegen de bolsjewistische heerschappij. Maar ook een opstand is nog geen omwenteling. Het is pas de onophoudelijke *opvolging* van alle mogelijke vormen van actie, het is pas de *aaneenschakeling* van massa-betogingen, massa-vergaderingen, stakingen, bedrijfsbezettingen, openlijke verzetsdaden, welke dan hier, dan daar opvlammen, die uit een reeks van spontane bewegingen één machtige stroom maakt. Eerst wanneer in de komende dagen, weken en maanden blijken zou, dat het optreden van de Oost-Berlijnse arbeiders de eerste schakel vormde in een keten van soortgelijke verzetsacties, wanneer niet alleen in Berlijn, maar ook in Leipzig, Dresden, Maagdenburg, de Oost-Duitse havens langs de Oostzee en het industriegebied van Opper Silezië de loonslaven in actie zouden komen, wanneer het einde der sociale onrust in een bepaalde stad of een bepaalde streek slechts het begin zou betekenen van sociale onrust elders, slechts wanneer een gelijktijdig optreden van dit soort bewegingen in vele delen van het land de strijd *algemeen* en *massaal* maakt, eerst wanneer tegelijk daarmee de passende vormen van organisatie zijn ontstaan, eerst dan is het ogenblik gekomen, waarop de gebeurtenissen niet enkel een revolutionair karakter dragen, doch zijn uitgemond in de revolutie *zelve*, waarvan men dan dat, wat thans geschied is, de aanvang zou kunnen noemen. Revoluties worden nu eenmaal niet geproclameerd en proletarische omwentelingen nemen nu eenmaal een geheel andere loop dan de omwentelingen van de bourgeoisie uit de vorige

euw. Zij *groeien!* Schier ongemerkt raakt men er midden in.

Arbeidersstrijd.

Niemand dus, herhalen wij, kan met enige grond beweren, dat het optreden der Oost-Berlijnse arbeiders het begin vormt ener arbeidersrevolutie. Maar ook wanneer dit niet het geval zou zijn, ook wanneer onverhoopt de bolsjewistische reactie er in zou slagen het verzet der Oost-Berlijnse arbeiders neer te slaan, dan nog kan de revolutionnaire betekenis van hetgeen plaats greep moeilijk worden overschat.

Arbeiders hebben vastberaden en ernstig aan hun onderdrukkers laten zien, dat hun belangen en die der heersers volkomen met elkaar in strijd zijn. Zij hebben ook gedemonstreerd, dat, zodra de omstandigheden hen tot actie dwingen, hun strijd een volkomen *eigen*, een *proletarisch* karakter aanneemt. „In de eenheid ligt de kracht der arbeidersklasse”, dat stond te lezen op één der spandoeken, die hoog boven de massa werden meegevoerd. De leuze onderstreept, dat men hier te doen heeft met een klassebeweging. En wie daar soms aan mocht twifelen, wordt door een reeks van feiten onontkoombaar tot een beter inzicht gebracht.

In de allereerste plaats heeft de beweging in Oost-Duitsland onmiddellijk vormen aangenomen, die onverbrekkelijk verbonden zijn met proletarische strijd. Naast de betoging, naast de demonstratie, is de staking als wapen gehanteerd. In Oost-Berlijn hebben de spoorweg-arbeiders de treinloop tot stilstand gebracht. Arbeiders in Maagdenburg en Chemnitz hebben het werk in een aantal fabrieken neergelegd. West-Berlijnse loonslaven zijn over de sectorengrens gestroomd om aan de acties van hun Oost-Berlijnse kameraden deel te nemen. Burgerlijke politici en jour-

nalisten mogen met de povere verklaring komen, dat dit voortspruit uit hun verlangen naar een hereniging van Duitsland en vrije verkiezingen. De werkelijke oorzaak kan slecht deze zijn, dat men de beweging der Oost-Berlijners als zijn eigen zaak beschouwt, als de strijd van zijn eigen klasse.

Kapitalistische vrees.

Als een klassestrijd van het proletariaat, zo vatten niet alleen de West-Berlijnse arbeiders, niet alleen wij de jongste gebeurtenissen in Duitsland op, maar ook de West-Duitse kapitalisten. Bondskanselier Adenauer, het hoofd der West-Duitse regering, heeft een waarschuwing tot de Oost-Duitse arbeiders gericht, geen represailles van de kant der bolsjewistische autoriteiten uit te lokken. Men kan veilig aannemen, dat hij dat niet in de eerste plaats gedaan heeft uit bewogenheid met het lot der proletarische strijders, die vermorzeld worden door Russische infanteristen, Russisch veldgeschut en Russische machinegeweren, maar hoofdzakelijk omdat elke klassestrijd, waar ter wereld ook, een gevaar vormt voor de machtspositie der bourgeoisie.

Voorbeeld.

Voor de arbeiders van West-Europa is er geen enkele aanleiding deze vrees van kanselier Adenauer te delen. Voor hen zijn de Oost-Duitse arbeiders kameraden, die in dezelfde strijd gewikkeld zijn, die het proletariaat der gehele wereld al generaties lang gevoerd heeft en die het gedwongen zal zijn te voeren totdat de kapitalistische heerschappij in welke vorm dan ook vernietigd is. En de grote les, die de huidige gebeurtenissen voor deze strijd hen bieden is, dat zij het bolsjewisme als een meedogenloze vijand daarbij op hun weg ontmoeten.

Bezoekt de openbare vergadering op
Vrijdagavond 19 Juni 1953
in gebouw „De Valk”, Valkenburgerstraat 103
(bij de Jodenbreestraat)

Onderwerp :

Het verzet der arbeiders in Oost-Duitsland

Aanvang 8 uur

Zaal open half acht

COMMUNISTENBOND »SPARTACUS«